

Offenbach. (*Halsted*: Hestene ere til Raadighed). Ere Hestene til Raadighed? Ja, Højre opdagede i hvert Fald, at de havde begaaet en væsentlig Fejl, og søgte at redressere den ved et Ændringsforslag til tredje Behandling, som imidlertid ikke blev vedtaget. Jeg synes, det ganske godt belyser den saakaldte saglige Behandling oppe i det andet Ting, som man ogsaa hernede henviser til.

Men Højre paastod, at man havde sikret sig Sagkundskabens Tilslutning, der vilde inden Lovenes endelige Vedtagelse blive stillet Forespørgsler til de sagkyndige. Jeg behøver ikke nærmere at karakterisere disse Spørgsmaal, det har det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds gjort. Hvis jeg skulde karakterisere dem og karakterisere dem rigtigt, vilde ogsaa Udtrykkene blive stærkere, end jeg har Lov til at bruge dem i en parlamentarisk Forhandling. De Spørgsmaal, der blev stillede, blev stillede, ikke af Højre, men af de Frikonservative, og de var, som et Blad har sagt, affattede saa elastisk, at de tillod et elastisk Svar. Der spørges i den første Forespørgsel, om Vedtagelsen af disse Militærlove kan sikre København mod at tages ved Overtumpling af et Landgangskorps forsynet med Feltartilleri. Hvilken Forsigtighed er der ikke lagt i dette Spørgsmaal? Et Landgangskorps? Jeg forudsætter nu, der kom to Landgangskorps. Der er kun spurgt, om det her foreliggende Forsvar kan sikre mod eet. Og Svaret derpaa er lige saa elastisk, lige saa ubestemt eller endnu mere ubestemt end Forespørgselen. De sagkyndige kræve for det første en Sikringsstyrke. Det er der — desværre — vist delvis Hensyntagen til paa en Maade, jeg slet ikke kan billige. De kræve forskellige fortifikatoriske Arbejder, men det er der ikke taget Hensyn til. Dernæst sige de, at hvis dette sker, vil ganske vist denne Forsvarsordning give den fornødne Tid til Mobilisering af de værnepligtige i København og til de mobiliserede Afdelingers rettidige Tilstedekomst i Forsvarslinierne, men ingeniørene svarede, at der vil blive Mulighed for at sikre København. Man vil, haabe de, kunne hindre den landsatte Fjende i at bemægtige sig København, indtil de øvrige paa Sjælland garnisonerede Afdelinger kunne blive mobiliserede og gribe ind. Men samtidig have de sagkyndige i Forsvarskommissionen erklæret, at for blot med Udsigt til Held at kunne optage en Kamp behøves der 28 Liniebatailloner, medens det

foreliggende Forslag kun har 23, hvilket de sagkyndige i Forsvarskommissionen have erklæret vil føre til Hærens Tilintetgørelse og Københavns snarlige Fald.

Nu spørger jeg de Herrer med deres Ordfører i Spidsen, der agte at stemme for disse Forsvarslove, hvordan de kunne gøre det efter det, der er sket, efter deres sidste Valgkampagne, hvor de udelukkende henviste til Sagkundskaben. Ikke en Gang de Henstillinger, som den kommanderende General og Generalstabschefen gøre — det er kun Henstillinger, et Regeringsblad har gjort opmærksom paa, at det end ikke var Krav, men Henstillinger — ere tagne til Følge. Den sidste ærede Taler (*Hornstrup*) har allerede gjort opmærksom paa, at disse to sagkyndige i meget alvorlige Ord skildrede Følgerne af Nedsættelsen af Tjenstedagenes Antal for Fodfolkets Vedkommende fra 180 til 165.

Det, jeg særlig gør opmærksom paa overfor den ærede Ordfører for Højre (*Parkov*), hvem jeg sidste Gang, Sagen var for, rettede dette Spørgsmaal til, er, at Højre i Landstinget slet ikke har spurgt, og at Højres Presse hævdede som Begrundelse derfor, at det var unødvendigt, fordi de sagkyndige var spurgt for længe siden i Forsvarskommissionen. Deres Svar kendte man, og man vidste fra Forsvarskommissionen, at det vilde gaa ud paa, at den Forsvarsordning, der nu skal gennemføres, var uforsvarlig. Saaledes har altsaa Højre stillet sig. Da vi her i Tinget spurgt om, hvorledes de kunde stemme for Overgangen til Landstinget, svarede de, at det var, fordi de vilde have, at Sagkundskaben skulde blive spurgt, og da saa Sagen kom op i det andet Ting, spørger Højre ikke og det med den Begrundelse, at Sagkundskaben var hørt for længe siden. Det er Højres Stilling til Sagkundskaben.

En Del af Højre i det andet Ting skulde efter en almindelig Opfattelse have hævdet Sagkundskabens Betydning og have staaet fast, men det har aldeles ikke været Tilfældet. Det egentlige Højre deroppe, som tilsyneladende gjorde Modstand mod disse militære Love, stillede Ændringsforslag om at bevilge 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Københavns Befæstning. De sagkyndige i Forsvarskommissionen have krævet 8,800,000 Kr. som et Minimum, for at Landbefæstningen overhovedet kunde blive forsvarlig. Med stor Ret synes jeg, at de Frikonservative gjorde det gamle Højre opmærksom paa, at naar de var glædede fra omtrent 9